

[Udenrigsministeren.]

Danmark eksportmæssige fordele kunne lette eventuelle senere forhandlinger mellem Storbritannien og Det europæiske økonomiske Fællesskab, ligesom den må tillægges betydning i relation til den told- og handelskonference under GATT, der skal indledes i Genève den 4. maj 1964.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende forslag til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal for det høje ting fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om sømandsskat*.

Under de forhandlinger, som jeg sidste år førte med sømændenes organisationer, blev der drøftet forskellige ændringer i sømandsskatteoven. Enkelte af disse ændringer blev gennemført allerede sidste år. Det drejede sig navnlig om en forhøjelse af sømændenes faste fradrag for udgifter i forbindelse med arbejdet om bord m.m., det såkaldte standardfradrag. De øvrige spørgsmål blev hensludt til undersøgelse i et udvalg, der siden maj sidste år har arbejdet med en gennemgang af sømandsskatteovens bestemmelser. Udvalget er næsten færdig med sit arbejde, og en betænkning herom vil foreligge i den nærmeste fremtid, således at den kan indgå i forhandlingerne om det nu fremsatte forslag. Når forslaget fremsættes allerede nu, skyldes det navnlig hensynet til den fastsatte frist for fremsættelse af lovforslag. Ved udformningen af de foreslåede ændringer er der imidlertid taget hensyn til de oplysninger, som jeg har modtaget om udvalgets overvejelser.

Den ændring, der har størst betydning for de sømandsbeskattede, angår det særlige fradrag, som tilkommer sømænd i udenrigsfart. Under hensyn til den siden fradragets fastsættelse skete udvikling i priser og lønninger samt til de særlige forhold, hvorunder tjenesten i udenrigsfart må udføres, foreslås fradraget forhøjet fra 170 kr. månedlig til 300 kr. månedlig. For ikke-forsørgere skal fradraget dog stadig højst kunne udgøre 15 pct. af indtægten om bord efter visse fradrag, men det nu gældende minimumsfradrag for ikke-forsørgere foreslås forhøjet fra 50 kr. til 100 kr. månedlig.

Der stilles også forslag om en opregulering af det faste fradrag for de ikke-nordiske sømænd, som svarer sømandsskat med en fast procentsats på 15. Dette fradrag er efter de gældende regler 170 kr. månedlig, men foreslås ligesom fradraget for udenrigsfart forhøjet til 300 kr. månedlig. Herved er det også taget i betragtning, at de lettelser, der siden 1961 på forskellig måde er gennemført i sømandsbeskatningen, ikke er kommet de udenlandske sømænd til gode.

Skibe i fast rutefart har man efter hidtidig praksis kun anset for at være omfattet af sømandsskatteordningen, når sejlstanden fra havn til havn er mindst 50 sømil. Denne regel foreslås lovfæstet, men samtidig søges gennemført en adgang til dispensation for ruter med mindre sejldistance, helt ned til 25 sømil, således at de kan komme ind under ordningen under visse nærmere betingelser.

Endelig stilles der forslag om nogle mere teknisk betonedede ændringer i lovens §§ 14-16 og § 18. Formålet med disse ændringer er at tilvejebringe et bedre grundlag for beskatningen i land i de første år, efter at en sømand er ophørt med tjeneste om bord. Efter de gældende regler kan det ske, at beskatningen i disse tilfælde kommer til at bygge på indkomsten i meget korte perioder. På denne måde kan tilfældigheder i høj grad spille ind, og ændringerne skal tjene til at afhjælpe dette.

Der er nogle få yderligere rent tekniske ændringsforslag, som jeg ikke finder det nødvendigt at omtale særligt.

Jeg henviser i øvrigt til lovforslaget og bemærkningerne til det og anbefaler en hurtig og velvillig behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl*.

De foreslåede ændringer vedrører alene engrosomsætningsafgiften af spiritus. Satsen for denne afgift er, som det vil være det høje ting bekendt, forhøjet flere gange i de senere år og er nu 54 pct. af varernes beskattede engrosværdi (inklusive afgift), hvilket svarer til 117,39 pct. af engrosværdien eksklusive engrosomsætningsafgiften. En så høj afgiftssats kan medføre en

[Finansministeren.]

del vanskeligheder, bl.a. bestående i, at ulige beskatning af samme vare kan bevirke urimelige forskydninger i konkurrencevilkårene.

Efter ønske fra interesserede brancheorganisationer har man gennem nogen tid arbejdet med afgiftsproblemerne i et lille udvalg, hvor man bl.a. har undersøgt mulighederne for en omlægning af værdiafgiften til en afgift beregnet pr. liter af 100 pct. styrke.

Gennemførelse af en literafgift af samme størrelse for alle varer ville medføre en betydelig nedsættelse af afgiftsbelastningen for indført spiritus på bekostning navnlig af akvavit, der til gengæld, når afgiftsprovenuet skulle holdes, ville få en stærk afgiftsstigning. Da en afgiftsomlægning med sådanne virkninger ikke skønnes realistisk, og da en opdeling af spiritusvarerne i forskellige varegrupper med varierende afgiftssatser inden for de respektive grupper ikke har kunnet foretages på en sådan måde, at resultatet var foreneligt med vore traktatmæssige forpligtelser til at drage omsorg for, at afgifter på indførte varer ikke overstiger den, der direkte eller indirekte pålægges tilsvarende indenlandske varer, er det ikke lykkedes at nå frem til forslag om en ordning, hvorefter værdiafgiften kunne erstattes af en literafgift.

Vanskelighederne ved et system med en høj værdiafgift har hidtil været modereret ved, at der i branchen har været faste priser såvel i engros- som i detailledet for langt den overvejende del af spiritusomsætningen.

Dette fast-prissystem hviler på en dispensation fra monopollovens bestemmelser. Denne dispensation påtænker monopolrådet imidlertid nu at tilbagekalde, hvorefter samtlige spirituspriser må forventes at ville blive frie.

Spiritusbranchen har over for finansministeriet fremhævet, at det med en sådan udvikling måtte anses for absolut nødvendigt at ændre og udbygge det nu bestående afgiftssystem.

Da man som anført ikke har fundet det muligt at nå frem til en omlægning af værdiafgiften, således at denne blev erstattet af en literafgift, har de seneste forhandlinger mellem repræsentanter for branchen og administrationen koncentreret sig om mu-

lighederne for at gennemføre en ordning, hvorefter der lægges en bund under beskatningsværdien.

Et sådant system har man for så vidt angår chokoladebeskatningen, og det foreliggende lovforslag går i det væsentlige ud på at gennemføre noget tilsvarende med hensyn til beskatningen af spiritus.

Beskatningsværdien kan efter nærværende lovforslag ikke være lavere end en pris, hvori indgår et beløb, der modsvarer en rimelig — lav — engrosavance. Sælges en vare til en lavere pris, hvilket der intet vil være til hinder for, må afgiften beregnes af den højere beskatningspris.

Ved fastsættelsen af størrelsen af den beskatningsmæssige minimale engrosavance har man ved lovforslagets udarbejdelse anset det for rimeligt og nødvendigt at tage hensyn til de for salget af dansk akvavit beregnede priser.

Der er ikke ved lovforslaget tilsigtet nogen ændring i provenuet af spiritusbeskatningen. Det kan betegnes som en teknisk lovændring, hvis gennemførelse vil betyde, at afgiftssystemet med frie priser på spiritusområdet vil virke stærkt konkurrencefremmende, når priserne ligger højere end det fastlagte beskatningsniveau. Ved salg til unormalt lave priser vil den foreslåede afgiftsordning virke neutralt.

Idet jeg i øvrigt om de enkelte bestemmelser i lovforslaget tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til lov om frigørelse for visse tilskudsbestemmelser.

Lovforslaget omhandler ejendomme, der i årene omkring 1920 er opført med tilskud fra stat og kommune, og som i forbindelse hermed er pålagt forpligtelser bl. a. til at overdrage til det offentlige ethvert overskud ved ejendommenes salg.

Man har imidlertid kun i Københavns kommune håndhævet disse forpligtelser fuldt ud, medens forpligtelserne uden for København overalt er tilladt ophævet.

Da udviklingen har medført, at en fuldstændig opfyldelse af forpligtelserne er en